

Македонија е сардисана како никогаш досега во поновата историја. Откако живеаме во времето на продолжената демократска транзиција, не се има случено да ни се наметнат толку девијации и притисоци од разни страни во ист даден момент. Грција со името и со заканата за вето за наш прием во НАТО, притисокот од Косово да ја признаеме неговата илегална независност (без претходна демаркација на меѓусебната гранична линија), уцените на албанскиот политички блок во државата до премиерот... А, како капак на експрес лонецот доаѓа сè поперверзниот пресинг од страна на бугарските национал романтичари врз сè што е македонско. Акцентот на ова пишување ќе го ставиме токму на последново. Обидот на Софија да се стави на страната на Грција во спорот со македонското име и негирањето на македонскиот идентитет воопшто, претставува само аматерска игра на една земја-членка на ЕУ и на НАТО, која сè уште ги прележува детските сипаници и само ја

афирмира својата слаба и незабележителна меѓународна дипломатија. Живеејќи според начелата на XIX век, нашите соседи забораваат на принципите за почитување на универзалните права и слободи на човекот, забораваат дека без тие придобивки попусто е нивното членување во највисоките светски институционални тела.

Истовремено, нашите соседи иредентисти, шовинисти и хегемонисти забораваат дека досега изгубиле многу спорови пред меѓународните судови, токму поради непочитувањето и узурпирањето на правата на Македонците во нивните земји. Затоа, пораката до Софија и до Атина е следна - наместо да се срамотат со нови тужби пред Стразбур, од чии пресуди секако би биле губитници, нека почнат да ги спроведуваат веќе донесените одлуки на меѓународните судски инстанци во корист на Македонците, бидејќи нивната имплементација е повеќе од задолжителна и обврзувачка.

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

Негирањето на македонското постоење од речиси сите досегашни бугарски генерации не е нешто ново, уште помалку дека треба да нè изненади доколку продолжи. Напротив, Македонија и Македонците знаат до каде оди искреното пријателство на бугарската држава. Почитуваат само независна Македонија, како географска територија, без уважување на националните атрибути и идентитетот, кој во крвта го носи македонскиот народ. Веќе тука настанува спорот. Последниве дваесеттина години властите во Софија играат топло-ладно во односите со Македонија. Од категорична и недвосмислена поддршка за нашето државно постоење до крајна негација за егзистирањето на нашиот етнички идентитет. Некаде меѓу е проектот за доделување бугарски пасоши и бугар-

ски државјанства на Македонци, кои својата логика на живеење повеќе ја насочиле кон материјалното отколку кон националното. Нејсе. Најголемиот кочничар во развојот на македонско-бугарските односи неспорно е различното толкување на историјата. За нас таа е јасна, различна од бугарската, крајно спротивставена на бугарските толкувања, а за нив е иста, неделива, меѓусебно зависна и поврзана. Врз основа на овие различни постулати денес се создава затегната атмосфера не само меѓу владите во Скопје и во Софија, туку и меѓу самите народи во двете држави. И тука почнуваат уцените, ултиматумите и заканите на нашиот источен сосед. Тие биле влезени во Европската унија и во НАТО, а ние сме во чекалната за прием. Оттука, ако сме продолжиле да се занесуваме со нашиот инает дека сме Македонци, и тие по приемот на Грција ќе почнат да водат политика на блокада за наш прием во најмасовните светски организации.

БУГАРСКО КОН МА НА СТРА ОБЕДИНУ

Дај му на човек власт, за да видиш што човек е. Дај им на државите членство, за да видиш што држави се.

Како одминува времето сè појасно е дека партиципацијата на Грција и на Бугарија во евроатлантските сојузи е повеќе деструктивна отколку конструктивна. Тие едноставно не само што ги искористуваат своите позиции на рамноправни членки, туку и ги злоупотребуваат за постигнување шовинистички цели, кои се граничат со лудило и шизофренија. Европа мора конечно да се отвори и да почне да спроведува јасна политика во поглед на справувањето со ваквите нелогичности. Таа треба да излезе од лавиринтот и корсокакот во кои западнала и конечно да им покаже со прст на овие девијантни членки, дека местото на нивната политика и дипломатија е во средниот, а не во XXI век.

"...Разликата меѓу старата кобуршка Бугарија и отечественофронтовска Бугарија е и во тоа што отечественофронтовска Бугарија смета дека треба да ѝ се врати оној дел на Македонија, кој денес се наоѓа во границите на Бугарија".

став на бугарскиот претставник на заседанието на АСНОМ

БУГАРИЈА СЕ ПЛАШИ ОД МАКЕДОНСКИТЕ БРОЈКИ

Пласирањето историски небулози и фалсификати за македонската историја е политичка практика на софиските политичко-историски установи. Потпирајќи се врз лаги и искривени факти, бу-

АТА ФАШИЗОИДНОСТ КЕДОНЦИТЕ Е ИЗБЛИК В ОД ПРАВОТО ЗА ВАЊЕ НА МАКЕДОНИЈА

гарските современици се обидуваат да променат една цела ера на македонизмот, кој постои во својот изворен облик од античкиот период па сè до денешново современие. Македонската страна не е пасивна. Досега се побиени сите бугарски пропагандни активности, кои одат во насока на непризнавање на македонскиот национален идентитет. Кога ќе се направи евалуација на основите на идентитетот, тогаш под знак прашалник се става автентичноста на бугарскиот, а не на македонскиот идентитет. Континуираната асимилација и дискриминација на македонското население во Пиринска Македонија е проблем за кој Бугарите не сакаат да разговараат. Зошто? Се плашат од нивната бројка, стравуваат од нивното политичко здружување и дејствување? Па, нели се малку, нели броеле само неколку стотици? Тоа е занемарливо во споредба со вкупното население во Бугарија. Или бројките кажуваат нешто сосема друго. Паниката во бугарските редови одамна е позната и прочитана. Но, борбата за права и слободи не

Поимот Македонец не е географски, туку национален. Секоја држава го добива своето име по народот кој ја населува, па така Македонија во етногеографските граници од 1913 година ги опфаќа териториите не само на античка Македонија, туку и на јужниот дел од Дарданија, источен Илирик, Пеонија, западна Тракија, како и дел од Епир. На сите овие подрачја живеел македонски народ. Затоа се неосновани тврдењата на современите бугарски историчари и политичари дека Македонците го носат тоа име, само поради тоа што потекнуваат и живеат на територијата на географската област Македонија. Дали Бугарите знаат дека Пиринска Македонија е западна Тракија, дека поимот Македонец во Пирин значи етнос, а не географски термин? Очигледно е дека севкупната бугарска историографија, во делот на македонизмот, треба да претрпи длабока ревизија. Тоа би било во интерес и на сегашните и на идните генерации Бугари. Срам и грев е да живеат во една вештачки наметната заблуда.

"Имам впечаток дека во македонските медиуми се води антибугарска кампања. Затоа, Ве молам за Бугарија да пишувате таква каква што е. Ние ги почитуваме нашите соседи од Македонија и Бугарија и бугарските граѓани не заслужуваат таков негативен однос. Не сум запознат дека бугарските медиуми во етерот пуштаат програми со навредлива содржина за Вас, но не можам категорично да негирам дека немало такви програми. Доколку имало тоа биле исклучоци".

Румен Петков, бугарски министер за внатрешни работи

може да се сопре со некаква забрана за дејствување на македонските организации или со стопирање на нивното учество на некој изборен циклус. Таа е посилен од сè. Софија и Атина се исправени пред ист предизвик. Тие, кога тогаш, ќе мораат да ја спознаат стварноста. Тие ќе мора да се раководат по принципите на човечноста, а не според актите на нивното фашизоидно минато. За такви политики повеќе нема место во современа Европа.

ТУРСКИОТ КАРАКТЕР НА БУГАРСКИОТ ЈАЗИК

Бугарските пропагандисти тврдат дека Македонците и т.н. бугарски Словени имаат ист словенски корен, па според таа логика Македонците биле Бугари. Вакви смешни тези досега многу пати сме прочитале. Но, сведоштвата и доказите на историјата се сосема поинакви од она што Бугарите го тврдат. Словенските народи се поделени во повеќе национални групи: Словени, Анти и Венети. Сите имале сличен јазик на говорење, но биле различни по етникум. Во денешна Бугарија се населиле Антите па, откако го прифатиле македонското писмо, јазик и култура, дури по XI век почнале да се нарекуваат Словени. Според повеќемина историчари, споредбата меѓу Македонците и Бугарите е исто како да се споредуваат Полјациите со Русите или Чесите со Украинците. Од друга страна, пак, бугарските историчари кажуваат и една вистина, според која нивната модерна бугарска нација е создадена од мешавина на

"ШТО СМЕ НИЕ - БУГАРИ ИЛИ ТАТАРИ?" - ДЕЛО НА АВТОРОТ А.Х.ХАЛИКОВ

Трако-Мизијците, туркомонголските Бугари со седум антски племиња и Северјаните-најстарото руско словенско племе. Низ минатото е докажано дека Македонците биле големи непријатели со етникумите кои ја сочинуваат денешната модерна бугарска нација. Крвави војни се воделе, пред сè, меѓу Македонците и вистинските, турските Бугари. Бугарската историографија вистинските Бугари уште ги нарекува и прото-Бугари. Тие биле турски азија-

Соседните пропаганди против македонското етничко население секогаш биле најактивни и најагресивни во пограничните подрачја. Но, Македонците и во тие региони знаеле да ја зачуваат својата национална самосвест и припадност. Во близината на Крива Паланка, на троемето Македонија-Србија-Бугарија, се зачувани записи на повеќе свештеници од XIX век, кои се пронајдени во црквите. За да ја зачуваат својата посебност тие почнале да носат презимиња Македонски. На пример, отец Ѓеорѓија Македонски во 1846 година напишал: "...ја научив словенската азбука од татко ми Македонски, кој така се нарекува оти сме Македонци...".

Отец Димитрија од село Огут во 1865 година во една црква во Крива Паланка запишал: "Во летото Господово 1848, првенците на градот Крива Паланка ме вработија како свештеник против волјата на Неговата Светост, грчкиот свештеник Кир Гаврил. Господин Михаил Македонски се залагаше најмногу за моето назначување, бидејќи сум Македонец по род...".

Отец Димитрија од село Огут во 1865 година во една црква во Крива Паланка запишал: "Во летото Господово 1848, првенците на градот Крива Паланка ме вработија како свештеник против волјата на Неговата Светост, грчкиот свештеник Кир Гаврил. Господин Михаил Македонски се залагаше најмногу за моето назначување, бидејќи сум Македонец по род...".

Легендарниот војвода
Јане Ив. Сандански
„Стариот“ „Пиренски Цар“.
Роден 1874 во с. Вилеа Мелешка околина, след 28 година бурна
борба за ослободувањето, докој на последната борба паднал војно на 10
април 1915 во Перва, Мисловската „Липа“, умр. од здобивката
рана во Бугари.

НЕПОБИТЕН ДОКАЗ ДЕКА САНДАНСКИ НЕ Е БУГАРИН, ТУКУ ДЕКА Е УБИЕН ОД БУГАРИ

томонголски народ и зборуваа на свој турски јазик. Ова го потврдува и официјалната бугарска историографија, како и Бугарската академија на науките и уметностите. Ова никој не го спори, бидејќи постојат неспорни докази за турскиот карактер на стариот бугарски јазик, кои можат да се најдат по записите на вистинските Бугари.

"...Нашиот став на отечествениот фронт по македонското прашање е познат уште пред 9 септември 1944 година. Ние сметаме дека тоа е прашање на самиот македонски народ и дека неговото разрешување може да се бара само сообразно со волјата и интересите на македонското население".

Ѓорѓи Кулишев, бугарски министер за надворешни работи по Втората светска војна

"...Само преку борба и победа на прогресивните и демократски сили на Балканот се создаваат претпоставки за правилно решавање на националното право, за самоопределување на македонскиот народ, нешто што во целост се потврдува со создадената македонска држава, силно потпомогната од страна на народно-ослободителното движење на југословенските народи".

цитат од бугарскиот печат по Втората светска војна

ДОКАЗИ ОД СРЕДНИОТ ВЕК

Македонија е единствената лулка на писменоста, на културата. Македонија е земјата во која се создадоа првите букви и пишани дела на старомакедонски јазик. Потоа од тој јазик сите други учеа, тој им беше основата на сопствената писменост. Македонскиот јазик е коренот на сите други денешни словенски јазици. И денес тој, старомакедонскиот јазик, се служи во православните храмови низ црквите во православниот свет. Бугарските тези за Македонија и за Македонците со тоа се неосновани. Пишаните историски извори од средновековните Македонци даваат јасна и недвосмислена светлина за духот, идентитетот, јазикот, културата и цивилизацијата на нашите предци. Не постои ниту еден Македонец од периодот на средниот век кој се декларирал како Бугарин. За да ја покажат вистината во своите реални димензии нашите источни соседи треба да забележат дека денешна Бугарија своевремено била Паристрион или Мизија, па по таа логика денешните Бугари се Мизијци, Паристрионци, односно поддунавци, но никак вистински Бугари.

Од друга страна, македонскиот народ како "natio macedonium" прв пат е споменат во 1027 година, неполна деценија по пропаѓањето на Самоуловата држава. Тој термин е забележан во трие средновековни документи од историјата на Бари: Annales Barenses, Lupi Protospatharii и Anonymi barensis chronicon. Во сите овие документи, покрај македонскиот народ, прв пат во западната историографија се спомнува и влашкиот. Во XII век, пак, Македонците биле познати како македонска Пхатра, а еден византиски историчар пишува дека во 1138 година императорот Јован Втори ја поделил својата војска по етнички групи Пхатра, каде се забележани и македонски Пхатри.

"...И така, ќе почнам со прашањето: кој сум јас? Јас сум син на селанец од Постол, што се наоѓа врз урнатините на древната Пела, ениџевардарска каза, Солунски вилает, Македонија. Основното образование го добив во грчко училиште во родното село... Јас добив образование со туѓи средства, србски, бугарски, но како Македонец сум и должен на својата татковина, а тоа значи дека сум многу задолжен и сум должен во секој момент да се жртвувам за неа..."

Крсте Петков Мисирков

